

imidlertid ved en Udtalelse i Folketinget ikke givet meget Haab om, at det vilde finde Sted, i hvert Fald ikke, saa længe Korpset kommer til at sortere under ham. Det kan være, at dette ikke bliver saa længe, men en saadan Udtalelse kan jo ogsaa være bindende for en kommende Regering. Med Formandens Tilladelse skal jeg tillade mig at oplæse, hvad den højtærede Finansminister har sagt om dette Spørgsmaal i Folketinget. Han udtalte: „Med Hensyn til den Opfattelse, som Udvalget udtaler, at veltjente Grænsevagtimestre af 1ste Grad, som skønnes egnede dertil, bør have Adgang til at avancere op i Distriktofficerernes Stillinger, skal jeg udtale, at dette naturligvis ikke bør være udelukket, men at jeg dog ikke gerne vil have disse Ord betragtet som et Tilsagn, hvorpaa der kan bygges bestemte Forventninger. Jeg kan gaa ind paa Opfattelsen, saaledes at det ikke er udelukket, men maa mene, at der maa kræves ganske særlige Kvalifikationer, for at det kan finde Sted.“ Naar man har hørt denne Udtalelse, maa man vistnok sige, at der kun er et meget svagt Haab om, at disse Stillinger, som jeg gaar ud fra vedtages til Trods for vor Protest, vil blive beklædt med Folk fra selve Korpset. I et Korps som Gendarmerikorpset gælder det om at have en god Aand, men jeg tror ikke, at denne Udtalelse af den højtærede Finansminister vil bidrage til at skabe en god og tilfreds Aand indenfor selve Korpset. En mere villig Udtalelse og en mere forstaaende Stilling til dette Krav vilde ganske sikkert have været af stor Betydning for selve Aanden i det Korps, som her er Tale om.

J. Chr. Møller: Lovforslaget tilsigtede, saaledes som det blev fremsat i Folketinget, at bringe Gendarmerikorpset ned fra 475 til 345 Mand og samtidig at spare ca. 275 000 Kr. Alt, hvad der har til Hensigt at spare, er jo godt, særlig i en Tid som denne. Men da Forholdene ved Grænsen neppe kan siges at være helt beroligende, og endnu mindre stabile, vilde det sikkert for Tiden have været meget betænkeligt at reducere Korpsets Antal saa stærkt som forudsat i det fremsatte Lovforslag. Det forekommer mig derfor, at det høje Folketing har foretaget en udmærket Ændring, idet det har indført en Bestemmelse om, at Antallet kan gaa ned til 345, men at det skal gaa gradvis ned, saaledes at man faar Tid til at se, hvorledes Forholdene udvikler sig. Man maa vel nok sige, at Forholdene i Øjeblikket ikke er rolige. Vi maa da haabe, at den højtærede Finansminister vil gaa

lempeligt frem med Reduktionen, saaledes at Antallet ikke bliver reduceret mere end fuldt ud forsvarligt. Vi fra vort Parti kan godkende Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, og vil anbefale det til hurtig Fremme.

Veistrup: Mine ærede Partifæller har sammen med Socialdemokraterne i det høje Folketing stillet Ændringsforslag baade principale og subsidiaere, men disse Ændringsforslag er blevet forkastet, hvorefter Lovforslaget kommer herover som enstemmig vedtaget i Folketinget. Deraf følger, synes jeg, at der ikke er nogen Mulighed for at forandre Lovforslaget her i Landstinget, vi maa vedtage det, saaledes som det foreligger. — Det er en ret stor Udvikling, der er foregaaet med Hensyn til Grænsegendarmeriet. Den Gang Bestemmelserne om Gendarmeriet blev vedtaget som en Afdeling under Tjenestemandsloven af 1919, var Forholdet dette, at der foruden Chefen og Næstkommanderende var normeret 2 Stabssergenter, 7 Oversergenter og 91 Sergenter og Gendarmere. Dette Tal blev, saaledes som den højtærede Finansminister gjorde opmærksom paa, under Genforeningen forøget meget betydeligt, idet Tallet fastsattes til i alt 587. Ved Loven af 22. December 1920 foregik der vel en Nedsættelse, saaledes at det fastsattes, at der foruden de to Chefer — om jeg maa kalde dem saaledes —, Chefen og Næstkommanderende, skulde normeres 18 Stabssergenter, 17 Oversergenter samt 433 Sergenter, Korporaler og Gendarmere. Dette var dog en meget betydelig Forøgelse i Forhold til Loven af 1919, idet Korpset forøgedes med 16 Stabssergenter, 10 Oversergenter og 342 Sergenter og Gendarmere, saaledes at det altsaa har udviklet sig til at blive et ret stort Apparat. Jeg siger ikke dette som en Bebrejdelse, thi jeg anser det for at være en naturlig Følge af Forholdene, saaledes som de har udviklet sig, ikke alene nede ved Grænsen, men ogsaa Syd for Grænsen, idet det for Øjeblikket kan være vanskeligt at bevogte Grænsen.

Jeg skal ikke komme ind paa de Spørgsmaal, som det ærede Medlem, der talte paa Socialdemokraternes Vegne (Dahl), omtalte. Vi har jo, som det fremgik af den højtærede Finansministers Udtalelser, haft Lovforslaget til Behandling i Lønningraadet, og de Grunde, som der blev anført overfor os, var af en saadan Beskaffenhed, at jeg i hvert Tilfælde ikke turde modsætte mig, at de Lønninger bevilgedes, som er foreslaaet her i Lovfor-